

LÄPPSTIFTERSKA

Marisol M • Fredrik Ekelund

Läppstifterska

DIKTER • ALBERT BONNIERS FÖRLAG

(h&m)

Drottninggatan ner
ett skyltfönster, där, just
där,
när jag upp-
täcker mej själva,
du är hon, hon
är du,
säger hon, säger du,
när blixten
får mej att skälva, ljus
varelse, ingenväg,
ingen
väg
tillbaka

(skils
mässa)

hur jag kom hem den dagen,
sa jag *ville prata*, hur vi tog bilen till bro-
fästet, rädslan för att mista allt när jag sa
att jag var två, sundet i bakgrunden, vattnets
lågmalda rörelser, masten från en kapsejsad
fiskebåt när du föll djupt
in i dej själv, älskade,
när jag föll tungt
ut ur mej själv;
på marken bland kalkstenarna:
en sanningskniv
blänkande i aprilsolen

(ljus)

poesin,
sanningsserum
i oljelamporna
längs floden, floden
som rinner i oss, genom
oss, mot fallet, det stora
själ-
fallet, lugnt flyta med
eller fäkta emot? är
frågan, hålla lampornas
ljus fladdrande i
mörkret oavsett strategi, är
mitt svar, poe-
sin

(jag är inte här)

jag är inte här och
vet inte var jag är, jag ser mej
på promenad, ser mej i sängen, ser
mej i bilen, ser mej i varuhuset och
framför datorn men jag är inte här,
hör mej prata, känner mej känna, ser
mej se, hör orkanen sätta sin trut mot världen
men,
nej,
jag är inte här och vet inte var jag är,
var här är, ty där jag är, är moln,
bara moln som längtar efter att få
bli regn, bli verkliga, känna ett här,
och vara ett där, men, som sagt,

jag är inte här och vet inte
var jag är, vad här
är

(köld)

klockan är 04.01 en natt i september när jag
väcks av dikten, glasklar, orden redan färdiga när
jag yrvaket tecknar ner dem:
vi ropades ut med starka, bestämda, malmötiska röster,
till Fryshuset, Cold Stores, på Lodgatan, varför
alltid bilden av Olle Bull här? den lismande, länge med det
rödfnasiga ansiktet och den framåtlutade hållningen, han
som sades komma från en fin familj, han, en fallen? om mej
skrevs senare att jag hade gjort en *omvänd klassresa* fast
jag bara ville tjäna pengar och sökte mitt liv, Olle Bull skänkte
kalkoner och lax åt Brännaren inne på Hörnan för att få
finare jobb, gräddjobb, det hjälpte honom inte mot Fryshuset;
ser honom och mej, ut och in ur de spöklika kylrummen med
tjugo minus och djurkroppar, jättelika, grisar, oxar, vissa på

åttio kilo, så mycken död,
och där, i en korridor, plötsligt,
sågklingan,
där såg jag den,
klingan,
hur den skar de stora kropparna mitt itu, vid könet, vad jag inte
förstod då, men nu, var, är, att klingan arbetade i mej också,
redan då, obevekligt, sjungande sin vassa,
ordlösa, blodlösa
sång

(janne)

tidigt sjuttioital, uppsprosloken i hamnen, dina
runda glasögon, ditt allvar, du skydde aldrig det tunga arbetet,
gummibalar från Asien, ryska fiskbåtar med tjugosju minus
i underrummet, tunga juicefat från Bahia, du var alltid att lita
på, redo att slåss för rättvisa, skälla ut förmän, *Första maj,*
första maj, varje sli-iten kavaj ... sen slocknade de politiska
orden, förvandlades till aska, din far polsk krigsfånge hos
tyskarna, du matros på de stora haven, som din far en gång
varit, sen seglade du vidare på de inre: Freud, Jung, Lacan,
med din eviga hunger efter att förstå oss, alla, jag
klarade mej ur kräftans käftar, du stödde mej, skrev vackert
om Eros och Thanatos i ett långt brev, sen tog den dej, så
plötsligt, utan pardon; på hospice i Helsingborg, vit av ålder,
till hälften på andra sidan, vårt sista möte, jag läser Harry

Martinson för dej, *Kap farväl!*, vet inte om du uppfattar nåt,
dina söner tysta i bakgrunden, nån dag senare fick jag ett sms
från din syster: *Nu har Janne seglat vidare*, här på skrivbordet
i min dator sitter du kvar, rökande i djupet av en mjölbåt,
blicken mot oändligheten, uppfordrande

(leif)

Klosterfelde hette båten, en östtysk, det är längesen
nu, alldeles nyss, Sydkajen och plank från Sibirien, lastade
av ryska amasoner, sas det, du jobbade med Gävle,
ni grälade högt, *Det är väl ingen jävla altartavla heller!*,
skrek han som slarvade med hiven, aldrig du, tre veckor
tog det oss att lossa henne, du, så blyg och stillsam,
ofta böjd över schackbrädet i uppropslokalen, vi startade
en schackklubb i min lägenhet, du var nästan omöjlig att
bryta ner och besegra, ljuset över Klosterfelde i mej ännu
starkt, verkligt, plankorna, de tusentals, sen skiljdes våra vägar,
du blev kvar i hamnen, jag lämnade den och blev författare,
som det heter, många år senare, i helt andra liv, var klubben
på väg att återuppstå, jag försökte få tag på dej, vi ville ha
med dej, vår egen Petrosjan, för sent, ditt sista drag var redan

gjort, det var Sven-Erik som sa det, jag fortsätter spela,
fortsätter se dej, fortsätter lysa upp dej ty orden
är lyktor i det stora mörker som är vårt

Av Fredrik Ekelund har tidigare utgivits:

Stuv Malmö, kom! 1984

Självygeografi 1991

Taxi sju-två bland drömmare och dårar 1993

LIVS öppet 1995

Jag vill ha hela världen! 1996

Nina och sundet 1999

Torget 2001

Pojken i eken 2003

Blueberry Hill 2004

Casal Ventoso 2005

m/s Tiden 2008

fadevår, tack för ljuset! 2010

som om vi aldrig hade gått här 2013

Q 2018

På annat förlag:

Fotbollskarnevalen. Italiensk resa 1990

(med Ulf Peter Hallberg)

Sambafotboll: en bok om Brasiliens nationalsport 2002

Joggarna 2012

Hemma Borta 2014

(med Karl Ove Knausgård)

Natten undrar vem jag är 2017

www.albertbonniersforlag.se

ISBN 978-91-0-018184-0

© Fredrik Ekelund 2020

TRYCK ScandBook AB, Falun 2020